

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

LEDEN 2020

***V neděli 26. ledna bude katolická církev poprvé slavit
Neděli Božího slova. Více čtete uvnitř zpravodaje.***

Úvodní slovo

Chci úvodník prvního čísla nového ročníku Hejčínského oka záměrně začít nějakou dobrou zprávou. Bude to vlastně spíš ohlédnutí. Jak v Hejčíně, tak v Horce se nám myslím podařilo velice hezky prožít adventní ranní mše svaté „s lampičkami“.

V Hejčíně mi po první z nich bratr Petr připomněl zkušenost z předchozích let, že účast na těchto bohoslužbách v průběhu adventu postupně klesá. A prorokoval, že i když nás poprvé přišlo hodně, v dalších týdnech s tím už počítat nemám... Když pak v týdnu před Štědrým dnem skončila poslední rorátní mše svatá a na faře jsem v kuchyni umýval termosky od čaje, Petr se mi za své „prorocství“ omluvil. Nebo spíš: prostě ho vzal zpátky. Vážně a zároveň s radostí z toho, že se nepotvrdilo.

Ale důvodem k radosti nebylo jen to, že se nás vytrvale scházelo hodně. Atmosféra při bohoslužbách byla krásně prostá a soustředěná. Při snídani to pak bzučelo mnoha rozhovory mezi dětmi i dospělými. Vyučující z teologické fakulty, kteří se tu sešli, mi pobaveně sdělovali postřeh, že v zaměstnání se nepotkají, ale na rorátech v Hejčíně ano. Oproti loňsku, kdy jsem po rorátech ještě umýval nádobí sám, se ho letos ujala děvčata, kterým stačilo na hejčínské gymnázium odejít až kolem tři čtvrtě na osm. Kluci zase ochotně uklidili stoly a vysáli koberce, takže vše bylo hned připraveno na odpolední vyučování náboženství...

V Horce jsme při podzimním setkání pastorační rady značně váhali, jestli je moudré se o rorátní mše svaté pokoušet i v hořeckém kostele. Odhodlali jsme se. I když – jak jsme si sdělili později – v duchu jsme se každý připravovali na to, že nás tam přijde jen maličko, a snažili se být odolní proti zklamání. Ale dopadlo to jinak. Hned na první mši svatou se sešel větší hlouček dětí i rodičů a od dalšího týdne se výrazně přidali i starší farníci.

Přicházelo nás mnohem víc než na obvyklou páteční odpolední mši svatou! Také snídaňový „mumraj“ v sakristii byl srdečný, buchta i čaj a káva při něm rychle mizely. Čas nesmlouvavě běžel, záhy jsme se museli rozutíkat každý za svými povinnostmi.

Říkám si: kéž bychom si povzbuzení z tohoto adventu vtiskli dobře do paměti. Proto tu o něm piši tak podrobně. Samozřejmě, že až se rok s rokem sejde, zase se nám nebude chtít ráno brzy vstávat! Ale když se přemůžeme jako letos, zažijeme víc než pouze teploučko v pelíšku. Trocha námahy se bohatě vyplatí! A nejen v adventu. Přeji vám všem požehnaný rok 2020!

P. Gorazd

Neděle Božího slova

Letos poprvé budeme v neděli 26. ledna slavit Neděli Božího slova. Podle apoštolského listu *Aperuit illis* papeže Františka daným motu proprio, kterým tuto neděli věnovanou Božímu slovu zavedl, je její slavení stanoveno jednotně pro celou katolickou církev na 3. neděli v liturgickém mezidobí.

Papež v úvodu svého listu připomíná, že pro naši křesťanskou identitu, pro náš vztah s Ježíšem je důležité hluboce porozumět událostem v Ježíšově poslání a v poslání církve ve světě. A to nejde jinak, než když se budeme snažit porozumět Písmu svatému. Jak to také vystihuje proslulý výrok sv. Jeronýma: „*Neznat Písmo znamená neznat Krista.*“ Konečně, hluboké spojení mezi Písmem svatým a vírou pokřtěných je výzvou věřícím, „*aby brali vážně naléhavost a důležitost naslouchání slovu jak v liturgii, tak i v osobní modlitbě a rozjímání.*“ A to především proto, aby – slovy samotného Písma – „*bylo přijato ne jako slovo lidské, ale – jak skutečně je – jako slovo Boží*“ (1 Sol 2,13).

Boží slovo je posvátné a jeho „*sakramentální charakter se ukazuje především v liturgii.*“ Jak „*nerozlučné je spojení mezi*

Písmem svatým a Eucharistií“, snadněji pochopíme při meditaci nad cestou vzkříšeného Ježíše se dvěma učedníky do Emauz (srov. Lk 24,13–32). Tato známá biblická scéna, především Ježíšův výklad, nám však také odhaluje právě onu důležitost znalosti Písma. Budeme-li dobře znát Písmo a budeme-li je mít v modlitbě promeditované, bude nám zřejmé, že se v Ježíši naplnilo vše, co již starobylá Písma předjímalala...

A tak: *„Pravidelná četba Písma svatého a slavení Eucharistie umožňuje lidem poznat, že patří k sobě. Jako křesťané jsme jeden lid, který je na cestě dějinami, posilněný přítomností Pána, který je uprostřed nás, hovoří k nám a sytí nás. Bibli věnovaný den se nemá konat »jednou do roka«, ale po celý rok. Pociťujeme totiž naléhavou nutnost důvěrného spojení s Písmem svatým i se Vzkříšeným, který nikdy nepřestává lámat chléb ve společenství věřících. Z tohoto důvodu musíme dosáhnout důvěrné znalosti Písma svatého, jinak zůstane naše srdce chladné a oči zavřené, protože jsme, takoví, jací jsme, postiženi různými formami slepoty.*

Písmo svaté a svátosti jsou nerozlučně navzájem propojeny. Když Boží slovo uvádí do svátostí a svátosti objasňuje, ukazují se svátosti zřetelněji jako cíl cesty, na níž sám Kristus otevírá ducha a srdce, abychom poznali jeho spásné působení. V této souvislosti nesmíme zapomenout nauku Janova Zjevení. Jan učí, že Pán stojí u dveří a klepe. Když někdo uslyší jeho hlas a otevře mu, on vstoupí a usedá s ním k hostině (srov. Zj 3,20). Ježíš Kristus klepe prostřednictvím Písma svatého na naše dveře; poslechneme-li a otevřeme dveře ducha a srdce, pak vstoupí do našeho života a zůstává s námi.“

Přemýšlíme-li, proč vlastně vznikla Bible, odpověď je prostá: podstatou Bible je naše vykoupení. *„Je sepsána jako dějiny spásy, v nichž hovoří a jedná Bůh, aby se setkal se všemi lidmi a zachránil je z moci zla a smrti.“* A tam, kde jedná Bůh, jsou přítomny vždy všechny Osoby Boží Trojice, tedy i Duch Svátý. Nejinak je tomu s Písmem svatým. Z toho důvodu je *„nezbytné mít důvěru v působení Ducha Svatého, který nadále poskytu-*

je zvláštní podobu inspirace, když církev zvěstuje Písmo svaté, které učitelské poslání církve závazně vykládá a každý věřící je bere jako normu pro svůj duchovní život“.

Když však žijeme podle Božího slova, nemůžeme jinak než naplnit své misijní poslání vyplývající z našeho křtu: hlásat Boží slovo, radostnou zvěst o Božím království, jehož brány se nám znovu otevřely skrze výkupnou Ježíšovu oběť na kříži. A tak ani *„Bible nemůže patřit jen několika málo lidem“*. Ať už však Boží slovo slyšíme a rozjímáme při společném slavení liturgie, anebo o něm meditujeme v soukromí, vždycky platí: *„Boží slovo se proto nikdy nesmí stát zvykovou záležitostí, ale musíme se jím sytit, abychom objevili a intenzivně prožívali svůj vztah k Bohu i k bratrům a sestrám.“*

Je zřejmé, že žít podle Božího slova znamená neustále proměňování svého srdce, a to nejen ve vztahu k Bohu, ale i ke svým bližním. Jakým způsobem – to je na každém z nás. A pomoci k tomu nám může i Panna Maria, která uvěřila, že se v jejím životě splní slovo Boží (srov. Lk 1,45). Její víra nepochybně vyvěrala z toho, co lze považovat za rozhodující pro duchovní život člověka: z vnitřní tichosti. Vždyť ona všechno, co od Boha slyšela a viděla jako jeho působení, uchovávala ve svém srdci. (srov. Lk 2,51) Zde můžeme hledat inspiraci, jak se nechat Božím slovem nejen oslovit, ale také proměnit – a v konečném důsledku můžeme proměňovat takto i svět kolem sebe.

Slovy papeže Františka ze závěru jeho apoštolského listu: *„Kéž Božímu slovu věnovaná neděle napomůže Božímu lidu, aby rostla důvěrná znalost Písma svatého, jak tomu učil svatopisec už v dávné době: »Vždyť je ti to slovo velmi blízko; je v tvých ústech a v tvém srdci, takže ho můžeš zachovávat.« (Dt 30,14)“*

(Doslovné citace z apoštolského listu jsou psány kurzívou, překlad doc. Petr Chalupa. Celý text najdete na <http://biblickedilo.cz/kurzy/nedele-bozeho-slova>.)

Daniel Dehner

Nová pastorační rada farnosti Hejčín

V neděli 8. prosince 2019 proběhly v hejčínské farnosti volby do pastorační rady farnosti. (Možnost volit v náhradním termínu ve středu 11. prosince nevyužil nikdo.) Volební komise sečetla odevzdané volební lístky a počty hlasů pro jednotlivé kandidáty a provedla o tom řádný zápis.

Na mši svatě v 7 hodin bylo odevzdáno 44 lístků, na mši svatě v 10 hodin bylo odevzdáno 134 lístků. Z toho dva odevzdané volební lístky byly neplatné, protože na nich bylo zatrženo pět kandidátů, tedy o jednoho kandidáta více, než bylo dovoleno.

Nejvíce hlasů získali kandidáti David Coufal (106), Vojtěch Černý (74), Oldřich Chytilík (74) a Helena Mikušková (68). Následně jsem je oslovil a dotázel se jich, jestli volbu přijímají. Když mi to potvrdili, ohlásil jsem jejich jména v ohláškách při nedělních bohoslužbách. K těmto čtyřem zvoleným kandidátům jsem pak – jak mi to *Stanovy pastoračních rad* umožňují – jmenoval další dva členy pastorační rady: Veroniku Vymětalovou a Janu Werdichovou. I to bylo pak oznámeno v ohláškách při bohoslužbách.

Abych na pastorační radu v jejím novém složení více upozornil, položil jsem jejím členům k zodpovězení pro čtenáře Hejčínského oka jedinou otázku:

Zažili jste nějakou konkrétní zkušenost s působením pastorační rady farnosti?

Zde jsou odpovědi:

Oldřich Chytilík: Zmíním jen malinký postřeh, který se mi zdá vhodný.

Přistěhovali jsme se do Olomouce z konické farnosti, kde v naší době byl kostel plný do posledního místečka. U svatého Cyrila a Metoděje v Hejčíně, když to přeženu, bylo na tzv. „velké“ v 10 hodin deset lidí. Kdyby, tak dvacet. Těžká to byla doba.

S kým se dát dohromady? Kam zamířit? Byli tu paní Skřivánková a pan Skřivánek a věžní hodiny. A už to běželo. Pan Skřivánek mi předal žezlo. Zprvu mi to moc nešlo. Ale do dění kolem kostela mě vtáhlo asi právě toto. A pak samozřejmě přišla spousta dalších věcí. Cítím jsem, že tady bude můj nový domov.

David Coufal: Nevybavuji si zatím vůbec žádnou zkušenost s pastorační radou. A to ani ve své rodné farnosti – ve Valašském Meziříčí. Čeká mne tedy poznávání něčeho pro mne nového.

Vojtěch Černý: Působení pastorační rady znám jen od nás z Hejčína. Asi první zkušenost, kterou si pamatuji, sahá do roku – myslím – 2008. Tehdy členové farní rady zvali na duchovní obnovu s otcem Vojtěchem Kodetem.

S pastorační radou mám spojeny také různé drobné dotazy, vznášené v rámci debaty před kostelem k běžným věcem: jak dobře je v kostele slyšet zvuk z mikrofonů, jakou pozornost nebo nevoli budí hluk dětí při mši nebo jaký ohlas je na Cherubínka.

V podstatě se myslím dá také říct, že pokud se ve farnosti uskutečňují různé činnosti a akce a pokud tu mezi lidmi fungují dobré vztahy, i to je nějaký výsledek práce pastorační rady. Ta napomáhá knězi v organizování nejrůznějšího dění (farní guláš, farní duchovní obnova, příměstský tábor, farní kafe, Cherubínek atd.) a udržuje zaměření na ideál, kterým je žít jako farní rodina a být otevření nově příchozím.

Jana Werdichová: Působení pastorační rady? Myslím si, že je dobře, že členové se pohybují mezi farníky, znají se s nimi. Slyší tedy jejich názory. Mohou potom spolu s dalšími členy rady v čele s knězem, který má farnost na starosti, zvážit to či ono a potom to, co považují za dobré, začleňovat do života farnosti.

Helena Mikušková: Vzpomněla jsem si na jeden rozhovor – kdysi s Veronikou, která byla v pastorační radě (a je v ní i teď).

Mluvily jsme o různých věcech, týkajících se života a služby v naší farnosti. Posléze došlo k vylepšení a usnadnění jedné služby. Tohle bylo pro mě konkrétní setkání s působením člověka z pastorační rady...

Další myšlenky k činnosti pastorační rady zatím nemám. To, že její členové ve farnosti nějak slouží i přímo – například Olda teď v Tříkrálové sbírce nebo Jana skoro všude, kde je potřeba – to nezávisí na tom, jestli jsou v pastorační radě nebo ne...

Veronika Vymětalová: Moje první setkání s pastoračním týmem proběhlo před šestadvaceti lety v jižním Walesu. Tam mě tehdy oslovila především důvěra mezi členy týmu, včetně faráře. Náhodou jsem byla účastna jejich společné snídani na faře a sledovala jsem zájem, s jakým hovoří o jednotlivých skupinách farnosti.

Další inspirativní zkušeností je pro mě sledovat činnost pastorační rady a výsledky její spolupráce s celou farností v mém rodném Brně, ve farnosti kam patří rodina mého bratra. Čtyři bratrovy děti, které jsou nyní ve věku mezi 9 a 18 lety mohou být plně zapojeny do všech duchovních, volnočasových i pracovních aktivit farnosti právě proto, že již před lety pastorační rada zaměřovala veškeré úpravy a aktivity tak, aby při nedělní mši, mimo ni, i v nesnázích, byla farnost bezpečným místem pro všechny. Od narození až po odchod na věčnost.

V roce 2015 jsem začala pracovat v pastorační radě hejčínské farnosti a až při tom jsem si naplno uvědomila, jak je těžké při práci, rodině a jiných aktivitách realizovat něco, co sice vidíme jako dobré, jenže nám už často docházejí síly a z únavy to i někdy „taháme z paty“. Ve většině „bohulibých“ aktivit fungují naši stále stejní, pevní lidé, kterých si nesmírně vážím, třeba i proto, že u své běžné práce Olda ještě řeší stromky do kostela na Vánoce, Dáša žehlí, promýšlí tvoření adventních věnců atd. (A také na schůzích pastorační rady tolerují a poslouchají můj neustálý lobbing za vhodné místo pro děti v kostele, i když sami mají děti už velké.)

Tolik odpovědi členů pastorační rady. Zároveň se mnou položil jednu otázku také Daniel Dehner jako šéfredaktor Hejčínského oka:

Jak budete práci pastorační rady zveřejňovat? Dozví se farnost, co se na pastorační radě projednávalo?

Daniel mi k tomu ještě vysvětlil: „Za celých dvacet let jsem jen asi jednou nebo dvakrát – pokud se nemýlím – od Aleny Rosové získal něco jako zápis z jednání pastorační rady. Já to vždycky chtěl kvůli Oku, abychom snadněji případně pohlídali důležité akce, aby se o nich informovalo. Někdy se totiž na něco zapomnělo... Na druhou stranu se někdy stává, že když si s někým povídám o tom, čím by se farnost měla zabývat, a pak se zeptáme člena pastorační rady, najednou zjistíme, že se to dávno už probírá nebo i řeší. To je fajn, ale bylo by dobré, kdyby se aspoň obecně oznámilo, co se na pastorační radě probíralo, aby farníci věděli, že teď třeba to a to je aktuální téma a že by k tomu některému členovi pastorační rady mohli říci svůj podnět. Jinak je práce pastorační rady poněkud netransparentní. I když je pastorační rada farnosti jen poradní orgán pro kněze, jestliže je například už její sestavení spojeno i s volbami ze strany farníků apod., pak by asi měla existovat i nějaká forma, jakou by se výsledky jejích porad ohlašovaly celé farnosti.“

Odpovím zde na Danovu otázku sám: Ano, naprosto s tím souhlasím. Už před časem jsem byl pobídnut také v Horce, abych předem v ohláškách zmínil, že bude setkání pastorační rady, a abych farníky povzbudil, že teď je vhodná příležitost, aby členům rady sdělili své připomínky a návrhy k dění ve farnosti. A po setkání rady abych shrnul, na čem jsme se při něm dohodli.

Takže v posledku jde jen o to, jakým způsobem závěry jednání pastorační rady ohlašovat. Hejčínské oko se tu nabízí jako výborný pomocník. Jen si na to musíme zvyknout a nezapomínat na to.

P. Gorazd

Smějeme se s redakční radou

V prosincovém čísle Hejčínského oka jsme na straně 9 otiskli fotografii vánočního stromečku. Pokud někdo nemohl jeho výzdobě uvěřit, pak dodáváme: ano, nejlepší vánoční ozdobou jsou smažené řízky...

A přidáváme jeden vtip navrch:

Misionář křtí malé dítě a ptá se otce: „Jak se má ten malý jmenovat?“

„José Luigi Alfonso Diego Pius Maria.“

Nato se nakloní misionář k ministrantovi a pošeptá mu: „Dones víc vody!“

Informace

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

Pravidelné adorace, které bývají v pátek po mši svaté do 21 hodin v kapli Panny Marie, už jsou nyní přesunuty do místnosti nad sakristií hejčínského kostela.

Úmysly mší svatých v Hejčíně na první pololetí roku 2020 je možné zapisovat v sakristii kostela, nejlépe po mši svaté.

Modlitby matek bývají v úterý od 18.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela, případně v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Saša Šťastná, tel. 723 606 605.

Na opravu hejčínských varhan je k 1. lednu 2020 z celkové částky 3.522.570 Kč již vybráno 2.023.812 Kč. Všem dárům upřímně Pán Bůh zaplat! **Za všechny dárce je sloužena jednou za měsíc mše svatá.** Příští bude sloužena **ve středu 15. ledna 2020 v 17.30 hodin v kapli Panny Marie.**

Je možné adoptovat konkrétní píšťaly. Rádi na požádání vystavíme potvrzení o daru k daňovým účelům. Připomínáme, že je možné podpořit opravu hejčínských varhan také nákupem v e-shopech, aniž by vás to stálo korunu navíc. Podrobnosti k opravě hejčínských varhan najdete na webových stránkách farnosti www.farnost-olomouc-hejcin.cz nebo na <http://oprava-hejcinskykh-varhan.webnode.cz>.

V roce 2019 jsme v hejčínské farnosti pro sbírku **Krajíc chleba pro chudé** vybrali 23.570 Kč a asi 110 kg potravin. Charita Olomouc nám moc děkuje a přeje hojnost Božího požehnání.

Od 1. do 14. ledna probíhá **Tříkrálová sbírka**. Děkujeme všem, kdo se do ní zapojili, a všem, kdo ji podpořili.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 18. ledna od 9 hodin. Je možné přijít uklízet už v pátek 17. ledna od 18.15 hodin, pokud se to někomu hodí více. Děkujeme za vaši pomoc!

V neděli 19. ledna se uskuteční při bohoslužbách **v Hejčíně farní spoření a sbírka na opravu varhan a v Horce nad Moravou sbírka na opravu krovu kostela.**

Týden modliteb za jednotu křesťanů bude probíhat ve dnech 20. až 24. ledna, modlitební shromáždění v Olomouci budou v pondělí, ve středu a v pátek, vždy od 17 hodin, a to takto: **20. ledna** – kaple sv. Alexeje, vstup přes faru, Žerotínovo nám. 1, Vlasta Šanteková (CČSH) • **22. ledna** – kostel sv. Mořice,

ulice 8. května, Dalimil Staněk (CB) • **24. ledna** – Církev československá husitská, U Husova sboru 538, Jiří Koníček (CŘK).

V úterý 21. ledna bude v Křelově v kostele sv. Jiljí ve 20 hodin **modlitba chval**.

Setkání seniorů proběhne ve středu 22. ledna v 10 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela.

Příští **ministrantská schůzka v Hejčíně** bude v sobotu 25. ledna v 9 hodin v sakristii kostela. Povede ji bratr Dominik.

Neděle 26. ledna (3. neděle v liturgickém mezidobí) se bude podle přání papeže Františka slavit jako **neděle Božího slova**. Více k tomu uvnitř zpravodaje.

Svátek Uvedení Páně do chrámu 2. února překryje letos liturgicky 4. neděli během roku. Bohoslužby proto začnou obvyklým žehnáním svící a průvodem.

Setkání nad Bibli s Mariánem Jahodou bude v neděli 2. února v 19 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela.

V týdnu od 3. do 7. února budou **jarní prázdniny**. A proto nebude výuka náboženství. Přejeme dětem, studentům a učitelům vydatný odpočinek a Boží ochranu.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. února.

Zpravodaj římskokatolických farností Olomouc-Hejčín, Horka nad Moravou a Křelov.
Adresa redakce: Římskokatolická farnost, Cyrilometodějské nám. 1, 779 00 Olomouc 9,
tel.: 585 425 025, mobil: 775 970 462, e-mail: faolomouc-hejcin@ado.cz,
internet: www.farnost-olomouc-hejcin.cz, www.facebook.com/farnosthejcin.

Redakční rada: P. Gorazd Cetkovský, O. Carm., Daniel Dehner,
Ondřej Koupil, Jaroslava Krejčí, Jiří Popelka.

Tisk Matice cyrilometodějská s.r.o., Olomouc 2019.

Příští číslo: 2. února 2020, redakční uzávěrka: 21. ledna 2020.